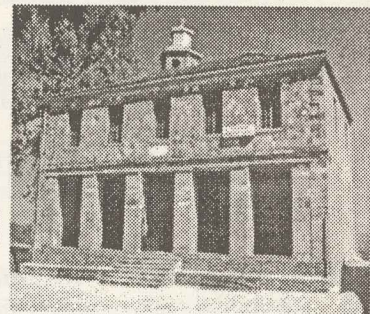

Ε.Η.Μ.
Παρασκευοπούλου 4
45444 ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΑ Νέα

ΔΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΩΝ
Τεύχος 125 Σεπτέμβριος - Οκτώβριος 2005

Μια αξέχαστη συνεδρίαση του Δ.Σ. του Συλλόγου μας στα Γιάννενα ... στις 2 Ιουλίου 1984

Ευμήθηκα αυτό τον καιρό του 2005, ύστερα από 21 χρόνια ακριβώς, μια σπουδαία και αξέχαστη συνεδρίαση του Δ.Σ. του Συλλόγου μας, που είχε γίνει τότε μέσα στα Γιάννενα, στις 2 Ιουλίου του 1984, κι είχα παραστεί και ο ίδιος εκεί, ως απλός και μόνον μέλος του Συλλόγου μας.

Είχε γίνει τότε, στις 2-7-1984, μια ευρεία συζήτηση από το Δ.Σ. του τότε Συλλόγου μας ... για όλα τα θέματα και τα προβλήματα που απασχολούσαν τον Σύλλογό μας, και να μερικά από αυτά τα θέματα και τα προβλήματα που συζητήθηκαν τότε το 1984, από τον Σύλλογό μας ... για να τα γνωρίζουμε κι εμείς σήμερα το 2005 και το 2006 όλοι :

α) Εκτός από τη Γενική Συνέλευση που θα γίνεται μια φορά το χρόνο στο Δίκорφο, και κυρίως το καλοκαίρι, πρέπει να γίνονται και έκτακτες συγκεντρώσεις, μια - δυο φορές το χρόνο, των μελών του Συλλόγου μας και στα Γιάννενα, ή στο χωριό μας όσων επιθυμούν, για να ενημερώνονται, να συζητούν, εκεί και να ανταλλάσσουν απόψεις και σκέψεις ... για όλα τα υπάρχοντα προβλήματα του Δικόρφου και του Συλλόγου μας ... κάθε φορά.

β) Δεύτερο και σημαντικότερο και για σήμερα, που συζητήθηκε τότε... ήταν : Είναι αναγκαία και απαραίτητη η συμμετοχή, η συνεργασία και η βοήθεια όλων, και πολλών σημερινών Δικорφιωτών για τη λειτουργία του Συλλόγου μας αποδοτικά, σωστά και πραγματικά. Αλλιώς θα δημιουργήσουμε μέγιστα και άλυτα προβλήματα στο Σύλλογό μας ... δυστυχώς. Συγκεκριμένα : Δεν μπορεί να πέφτει το βάρος της ευθύνης και της λειτουργίας του Συλλόγου μας μόνον στους λίγους, ή τους ελάχιστους Δικорφιώτες κάθε φορά, αλλά σ' όλους εμάς τους Δικорφιώτες την ημέρα, όπου κι βρισκόμαστε, όπου και αν μένουμε όλο το χρόνο ... οι ίδιοι ... εμείς.

γ) Πρέπει να δείχνουμε όλοι μας οι Δικорφιώτες ευγνωμοσύνη και ευχαρίστηση στους πρώην ευεργέτες του χωριού μας. Δηλαδή σ' αυτούς τους πρώην συγχωριανούς μας, που με οποιονδήποτε τρόπο ευεργέτησαν το Δικорφιώτες μας ως τώρα. Πρέπει δε να τους ευγνωμονούμε και να τους εκτιμούμε διαρκώς και συνεχώς όλοι μας. Γιατί ήταν σπουδαίοι πρώην συγχωριανοί μας ... και αξέχαστοι ... ως τώρα.

δ) Καλό είναι να γίνεται κάθε καλοκαίρι μια λαϊκή Γενική Συνέλευση στο Δίκорφο απ' όλους μας, και να συμμετέχουμε οι πάντες Δικорφιώτες ... σ' αυτή ... και στο Σύλλογό μας.

Όταν θα γίνεται αυτή η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας στο Δίκорφο, θα πρέπει να συζητούμε όλα τα υπάρχοντα προβλήματα του χωριού μας και ειδικά του Συλλόγου μας και να' μαστε όλοι απαραίτητως παρόντες εκεί.

Κάτι που δεν εφαρμόστηκε δυστυχώς καθόλου ... 21 Αυγούστου 2005 απ' όλους εμάς τους απλούς Δικорφιώτες της σήμερα του 2005 και του 2006.

Αυτή είναι δική μου σκέψη και άποψη.

ε) Ένα άλλο θέμα που συζητήθηκε τότε, το 1984, πάλι απ' το "Δ.Σ. του Συλλόγου μας ήταν : Η κριτική που θα γίνεται απ' όλους εμάς τους Δικорφιώτες για τον ίδιο το Σύλλογό μας κάθε και κυρίως για τις ενέργειές του : Όλοι από το "Δ.Σ." τότε του Συλλόγου μας, είπαν τα παρακάτω. Και τα άκουσα και ο ίδιος, που ήμουν παρών εκείνη τη στιγμή και τα θυμούμαι ακόμη ως τώρα :

"Η κριτική είναι δικαίωμα, αλλά και καθήκον κάθε σημερινού Δικорφιώτη, που ασχολείται με τα κοινά και συμμετέχει στο Σύλλογό μας. Όλοι έχουν το δικαίωμα να ασκούν κριτική για όλες τις πράξεις και τις παραλήψεις του Συλλόγου μας. Όποιος Δικорφιώτης δε ... ενδιαφέρεται πραγματικά για τον υπάρχοντα Σύλλογό μας, πρέπει να εκφράζει με θάρρος τις απόψεις του μέσα από το έντυπό μας αυτό...και στην κάθε Γενική μας Συνέλευση ... και στην κάθε Γενική μας Συνέλευση ... και να ζητάει πάντα μια υπεύθυνη απάντηση από το "Δ.Σ." του Συλλόγου μας για ό,τι τον απασχολεί. Να ασκούν δε μια υπεύθυνη και πραγματική κριτική ... όλοι οι Δικорφιώτες από δω και πέρα. Όμως η κάθε κριτική του ψυχραιμου και ώριμου σημερινού Δικорφιώτη, πρέπει να είναι δίκαιη και σωστή, αμερόληπτη και στηριγμένη κυρίως στα γεγονότα και στις πράξεις του Συλλόγου μας, που συνέβησαν κάποτε σ' αυτόν. Μια τέτοια σωστή κριτική, από όλους σας, θα μας είναι ευχάριστη και αναγκαία, κάθε φορά, για να πάμε μπροστά και επιτυχημένα στον υπάρχοντα Σύλλογό μας".

ζ) Το περιοδικό που έχετε ήδη στα χέρια σας ... δηλαδή τα "Δ.Ν.", χρειάζεται κόπους και φροντίδες ... για να κυκλοφορεί σωστά και καλά. Θέλει: εκτύπωση, θέλει αποστολή, θέλει έξοδα και θέλει τη συμμετοχή κάμποσων Δικорφιωτών, που θα γράφουν σ' αυτό, κάθε δίμηνο. Έτσι θα γίνει ένα μέσον επικοινωνίας και ενημέρωσής για όλους μας τους Δικорφιώτες, όπου κι αν βρισκόμαστε, κάθε φορά. Μάλιστα πρέπει να συσταθεί μια ορισμένη Επιτροπή Έκδοσης, ώστε να το κρατήσουμε ψηλά και καλά αυτό το τοπικό περιοδικό μας, όπως κάνουν όλοι οι ζαγορίσιοι και τώρα στα χωριά τους.

η) Και τελείωσε τότε το "Δ.Σ." του Συλλόγου μας ... με τον προγραμματισμό των επόμενων έργων, που θα γίνονταν στο Δίκорφο κάθε φορά, από τότε. Συγκεκριμένα τότε είπαν : "Ο προγραμματισμός των έργων του Δικόρφου πρέπει να βασίζεται στο σεβασμό μας προς το περιβάλλον και την ιστορία του χωριού μας, χωρίς αλόγιστες βάσεις, ώστε να μην εξαφανίζεται ο όμορφος παραδοσιακός οικισμός του αξέχαστου Δικόρφου μας. Η βοήθεια δε και η γνώμη των ειδικών από μας ... θα είναι πάντα αναγκαία και απαραίτητη. Πρέπει όμως να γίνεται πάντοτε η ενημέρωση και η συμμετοχή πολλών Δικорφιωτών για τα σπουδαιότερα από αυτά που θα γίνονται κάθε φορά στο χωριό μας.

Υ.Γ. : Όλα αυτά τα θέματα συζητήθηκαν τότε, ακριβώς, στις 2-7-1984, από το "Δ.Σ." του Συλλόγου μας στα Γιάννενα και ελπίζω όλα τα παραπάνω που διαβάσατε ήδη οι σημερινοί Δικорφιώτες του 2005 και 2006, να τα εφαρμόζουμε όλοι μας, σχολαστικά και υπεύθυνα, ώστε να πάμε ο Σύλλογός μας υπεύθυνα, ώστε να πάει ο Σύλλογός μας πάντα μπροστά και καλά, και να μην παρουσιάζει έκτακτα και μέγιστα προβλήματα, καμιά φορά. Κάτι που δεν παρουσιάζει σήμερα, το 2005, κανένας πολιτιστικός Σύλλογος, σε κανένα σημερινό χωριό του Ζαγορίου μας.

Κι ως μη ξεχνούμε πότε και σήμερα όλοι μας ότι : α) "Πιο καλά είναι να ελέγχεις τα δικά σου λάθη ... παρά τα ξένα".

β) "Όλα τα λόγια, όταν λείπουν τα έργα ... φαίνονται σαν κάτι μάταιο και ανώφελο".

Μαθαίος Λέκκος
25-10-2005

Τα καθήκοντα των μαθητών και των γονέων του Δικόρφου ...αυτή τη σχολική χρονιά

Οι διακοπές τους καλοκαιριού τελείωσαν τώρα, και όλοι οι λειτουργοί της παιδείας μας, ξανα-νταμώνουν με όλους τους μαθητές τους, τώρα το Σεπτέμβριο, του 2005. Οι υπεύθυνοι γονείς όμως, ετοιμάζονται κι αυτοί για κάθε ανάγκη των παιδιών τους ... καθημερινά. Όμως και όλοι οι μαθητές του Δημοτικού Σχολείου που είναι Δικορφιώτες, όπου και αν βρίσκονται, ας εφαρμόζουν κι αυτοί τα αναγκαία καθήκοντα τους και τις υποχρεώσεις τους ... προς τον ίδιο τον εαυτό τους.

Γι' αυτό κι εγώ σήμερα, το 2005, ως πρώην υπεύθυνος εκπαιδευτικός, καταγράφω λεπτομερώς για όλους τους Ζαγορίσιους, και κυρίως για όλους τους Δικορφιώτες, όπου και αν βρίσκονται σήμερα ... όλα τα αναγκαία καθήκοντα. Των μαθητών προς το κάθε σχολείο τους, των γονέων προς τα παιδιά τους, αλλά και οι όλων των δασκάλων προς τους μαθητές, που έχουν κάθε φορά στο σχολείο τους.

Οι τρεις αυτές ομάδες των ανθρώπων όλης της Ελλάδας, που είναι άμυλλες και σημαντικές ... είναι καλό και αναγκαίο να προετοιμάζονται σωστά και υπεύθυνα ειλικρινά και πραγματικά, ώστε η νέα σχολική χρονιά, που άρχισε τώρα το Σεπτέμβριο ... να είναι πραγματικά καλή και αποδοτική για όλους τους ... και να φέρει σ' όλη την κοινωνία μας πρόοδο και επιτυχία και ευημερία στους πάντες.

Κι ας δούμε τώρα, σχολαστικά τις τρεις αυτές ομάδες και τις συγκεκριμένες ευθύνες που έχουν κάθε σχολική χρονιά ... οι ίδιοι.

α) Ας δούμε πρώτα τις ευθύνες και τα καθήκοντα όλων των μαθητών του Δημοτικού Σχολείου, αφού εγώ έχω πλήρη εμπειρία γι' αυτό το πρόβλημα ως πρώην δάσκαλος :

Τα καθημερινά καθήκοντα και οι υποχρεώσεις τους προ το σχολείο τους είναι : Καθημερινά αυτοί οι μαθητές να έχουν πρόγραμμα μελέτης και ανάγνωσης. Να ξέρουν πάντοτε ποια είναι τα πρωτεύοντα και ποια τα δευτερεύοντα καθήκοντά τους για το σχολείο τους.

Τις απορίες και τις ερωτήσεις τους, πρέπει να τις έχουν μέσα στην τάξη τους και προς τον συγκεκριμένο δάσκαλό τους ... κατά την ώρα της διδασκαλίας του εκεί. Μ' αυτό τον τρόπο θα αποδεικνύουν τη συνεχή και πραγματική συμμετοχή τους σ' αυτή τη μάθηση. Να πληροίουν δε πάντοτε το δάσκαλό τους κατά τη ώρα που αυτός τους διδάσκει και να μην αδιαφορούν ποτέ ... για τη μάθησή τους.

Τελικά : χωρίς κόπο, χωρίς συμμετοχή και χωρίς προβληματισμό ... κανένας μαθητής του δημοτικού σχολείου δεν θα μάθει στο σχολείο του, όσα πρέπει

κάθε φορά και κάθε μέρα, όλο το χρόνο που είναι εκεί.

Κι αυτά ας τα συνιστούν οι ίδιοι οι γονείς τους προς τα παιδιά τους, αλλά και οι δάσκαλοί τους, προς τους ίδιους τους μαθητές τους.

β) Κι ας δούμε τώρα όλα τα υπάρχοντα καθήκοντα των σημερινών Δικορφιωτών γονέων ... προς τα παιδιά τους για την επιτυχία στο δημοτικό τους σχολείο, από δω και πέρα.

Οι μικροί μαθητές των τριών πρώτων τάξεων του Δημοτικού σχολείου ... πρέπει να βοηθούνται καθημερινά και υπεύθυνα από τους γονείς τους, αλλά και από το ίδιο το σχολείο τους. Πρέπει να έχουν πρόγραμμα συγκεκριμένο και σωστό καθημερινά, ώστε να ξεκινούν σωστά και αποδοτικά για την καθημερινή τους μάθηση ... μέσα από το σπίτι τους. Συγκεκριμένα : Στους μικρούς αλλά και στους μεγάλους μαθητές του Δημοτικού Σχολείου πρέπει πάντοτε οι γονείς τους να τους λένε, μέσα στο σπίτι τους : Πρέπει να έχετε ευθύνη και εργατικότητα τώρα, μάθηση και αποδοτικότητα μέσα στο σχολείο σας, βοηθώντας βέβαια και οι ίδιοι, καθημερινά, όσο μπορούν, σ' αυτή τη μάθηση των μικρών και των μεγάλων παιδιών τους που βρίσκονται σ' ένα δημοτικό σχολείο εκείνη τη χρονιά.

Οι ίδιοι οι γονείς τους, πρέπει οπωσδήποτε και πάντοτε να επικοινωνούν και να συνεργάζονται με τους δασκάλους των δικών τους παιδιών, όλο το σχολικό χρόνο, για να λύνουν κάθε πρόβλημα που τυχόν υπάρχει, ή εμφανίζεται στο παιδί τους, μέσα στο σχολείο τους. Αυτή η επικοινωνία γονέων και δασκάλων, όπως έχω την εμπειρία, λύνει όλες τις αδυναμίες του κάθε μαθητή και παιδιού τους ... και βελτιώνει τα πάντα στη μάθησή τους ... στο σχολείο.

Ο κάθε δάσκαλος όμως πρέπει να απαντάει αμέσως και να λείνει στον κάθε γονέα κυρίως : Πού υστερεί το παιδί του, πού δεν αποδίδει ... και γενικά ποια προβλήματα παρουσιάζει ο κάθε μαθητής του, μέσα στο σχολείο του και στην τάξη του μέσα.

Κι ο γονέας αμέσως τότε πρέπει, να ρωτάει αυτόν τον υπεύθυνο και σωστό δάσκαλο : Ποια είναι η γενική πρόδοος του παιδιού μου; Ποιες είναι οι συγκεκριμένες αδυναμίες του; Πως θα βελτιωθεί και πώς θα καλυτερεύσει αυτό το δικό μου παιδί... και ο σημερινός μαθητής σου;

Έτσι πρέπει να συνεργάζονται, καθημερινά, οι δύο πλευρές, γονείς και δάσκαλοι, ώστε να εκτελούν σωστά και αποδοτικά τις υπάρχουσες υποχρεώσεις τους και τα καθήκοντά τους προς το παιδί τους και προς τον μαθητή τους.

γ) Κι ας δούμε τώρα τις ευθύνες και τα καθήκοντα κάθε σημερινού δασκάλου για όλους τους μαθητές της τάξης που έχει :

Οι πιο υπεύθυνοι σ' όλη αυτή τη σχολική χρονιά του 2005, που αρχίζει αυτόν τον Σεπτέμβριο, είναι ασφαλώς και σίγουρα όλοι οι δάσκαλοι, κάθε σχολείου. Αυτοί οι δάσκαλοι, οι υπεύθυνοι, πρέπει να πλησιάζουν πάντοτε και να γνωρίζουν σχολαστικά και υπεύθυνα όλους τους νέους μαθητές, που έχουν στην τάξη τους αυτό το χρόνο. Πρέπει, πρώτα - πρώτα, να δουν και να διαπιστώσουν όλες τις δυνατότητες τους, αλλά κυρίως τις αδυναμίες τους.

Να τους βοηθούν σ' όλες τις ανάγκες και τις τυχόν απαιτήσεις τους, αμέσως. Να ταυίζονται δε, κάθε μέρα, και κάθε στιγμή, μαζί με όλους τους μαθητές που έχουν κάθε μέρα δίπλα τους, στο σχολείο. Τα μέγιστα καθημερινά καθήκοντα όλων των καλών σημερινών δασκάλων είναι ακόμη : α) Η σωστή και αναγκαία τους καθημερινή διδακτική τους προετοιμασία ... για τη διδασκτέα ύλη προς τους μαθητές τους, στο σχολείο.

β) Η καλοσύνη τους, η αγάπη, αλλά και η κατανόησή τους ... προς κάθε σημερινό μαθητή τους ... που είναι δίπλα τους.

γ) Η εφαρμογή της σωστής διδακτικής πορείας τους ... καθημερινά, μέσα στην τάξη τους. Αυτά είναι τα μέγιστα και υπάρχοντα πάντοτε καθήκοντα, καθημερινά, προς τους μαθητές τους ... όλο το χρόνο που τους έχουν, στο σχολείο τους ... οι δάσκαλοι.

Υ.Γ. : Περιέγραφα, σήμερα, το 2005, όλες τις συγκεκριμένες και σωστές υποχρεώσεις : όλων των μικρών μαθητών κάθε Δημοτικού Σχολείου, όλων των υπάρχοντων γονέων την ημέρα ... προς τα παιδιά τους, αλλά και των σημερινών και υπευθύνων δασκάλων όλης της χώρας μας ... προς τους κάθε φορά μαθητές τους.

Ελπίζω δε και πιστεύω ότι : Όλα αυτά, τα πολλά που διαβάσατε τώρα στα "Δ.Ν." να τα εφαρμόζει ο κάθε Δικορφιώτης και το κάθε παιδί του διαρκώς ... ώστε ο γιός τους και η κόρη τους να γίνει αργότερα ένας καλός - καλός άνθρωπος, ένας επιτυχημένος επαγγελματίας κι ένας επιστήμονας .. που θα διακριθεί σ' όλη του τη ζωή και σ' όλη την Ελλάδα ... ως τέλειος Ζαγορίσιος και Δικορφιώτης.

Ματθαίος Λέκκος

10-9-2005

Η μητέρα ... κάθε Δικορφιώτη

Η μητέρα όλων σήμερα των Δικορφιωτών, όπου κι αν βρίσκονται, όπου κι αν μένουν, είναι η ιερή ύπαρξη που μας κράτησε στα σπλάχνα της και μας έδωσε το αίμα της για να μας θρέψει.

Είναι αυτή που αγρυπνούσε πάντα πάνω από το μαξιλάρι μας, όταν ήμασταν μικροί. Είναι αυτή που μας έμαθε να πιστεύουμε οι ίδιοι στην αληθινή θρησκεία του Χριστού μας. Η μάνα μας είναι αυτή που στάθηκε πάντοτε κοντά μας, σε κάθε μας στιγμή και σ' όλη μας τη ζωή, με μια λαχτάρα ... ως τα βαθιά της γεράματα που έζησε, όπως βλέπουμε και σήμερα όλοι οι σημερινοί Δικορφιώτες ... του 2005.

Θα είναι χαρά και ευχαρίστηση σήμερα, σε κάθε νέο Δικορφιώτη που θα μπορέσει ν' ανταποδώσει στην ίδια τη μητέρα του όσα είχε κάνει εκείνη ως τώρα γι' αυτόν, για χάρη του και για την πρόκλησή του.

Ένα μέρος πρέπει οπωσδήποτε να αποδώσει από την αγάπη της, κι από την φροντίδα της, που είχε αυτή διαρκώς για όλα τα παιδιά της και σ' όλη τη ζωή της ... γι' αυτά...

Εγώ ευτύχησα να' χω μια εξαιρετική και αξέχαστη μητέρα, σ' όλη μου τη ζωή, την Πηνελόπη Λέκκου. Η μητέρα μου ήταν μια γυναίκα, με μεγάλη ευθύνη, με χριστιανική αρετή και με διαρκή και συνεχή αγάπη και φροντί-

δα ... και για τα τρία παιδιά της. Ακόμη και όταν πήγαινα στο Δημοτικό σχολείο στο Δικόρφο, φρόντιζε για μένα πάντοτε καθημερινά. Με την καλοσύνη δε και με την ψυχική της ευγένεια που είχε ... με βοηθούσε πάντοτε όπου έφτασα στα δεκαπέντε και στα είκοσι χρόνια μου. Γι' αυτό και η μητέρα μου ήταν, και είναι ακόμη τώρα, που δεν ζει, πάντα αγαπητή, λατρευτή και σεβαστή και από τα τρία παιδιά της.

Γι' αυτό, αγαπητοί μου νέοι Δικορφιώτες της σήμερα, που έχετε ακόμη τη μητέρα σας δίπλα, σας παρουσιάζω τα τραγούδια που έλεγε ένας παλιός και απουδαίος ποιητής για τη μητέρα όλων μας και κυρίως όλων των σημερινών νέων Δικορφιωτών.

Και το πρώτο απ' αυτά ... λέει τα εξής :

Η ΜΗΤΕΡΑ

Μητέρα ! Όλη μου η ζωή γεμάτη είν' από σένα! Κρατώ μέσα στο βλέμμα μου την πρώτη σου ματιά. Τίποτε πιο ιερό από σε, τίποτε πιο μεγάλο ... σε κάθε δύσκολη στιγμή, κοντά σου δε να'ρθω! Το δεύτερο τραγούδι λέει για τη μητέρα μας :

ΥΜΝΟΣ ΣΤΗ ΜΗΤΕΡΑ

Για σε ... το πρώτο κλάψιμο για σε το πρώτο γέλιο!

Ματθαίος Λέκκος

Οι Γερμανοί στο Δικόρφο... στις 23 Οκτωβρίου 1943

Μερικά απ' αυτά που καταγράφω τώρα, σ' αυτό το άρθρο μου, για τους Γερμανούς, που είχαν έρθει το 1943 στο Δικόρφο για να κάψουν τα σπίτια μας ... τα έχω γράψει άλλη μια φορά στο άρθρο μου : "Μνήμες ναζισμού" που το είδατε ως τώρα όλοι.

Καταγράφω όμως λεπτομερώς σήμερα : τι έγινε μέσα στο χωριό μας, όπως μου τα έλεγαν από το 1943 έως και το 1955 όλοι οι παλιοί Δικορφιώτες, αφού κι εγώ, ως είχα δει ο ίδιος στο χωριό μας όλους τους κακούς Γερμανούς που είχαν έρθει στις 23-10-1943.

Κι αυτά είναι τα εξής :

Στις 23 Οκτωβρίου του 1943 ακριβώς, ήρθαν οι Γερμανοί στο Δικόρφο, από την Μανασή κι από την Καλωτά δίπλα μας, για να το κάψουν και να σκοτώσουν Έλληνες, όπως έκαναν τότε σ' όλα τα χωριά του Ζαγορίου μας και σ' όλη την Ελλάδα.

Ευτυχώς όμως, η γνώμη τους και η απόφασή τους αυτή άλλαξε αμέσως και δεν εφαρμόστηκε στο Δικόρφο, αφού βρήκαν όλο τον κόσμο στο χωριό μας μέσα, ενώ στα άλλα διπλανά μας χωριά, δεν έβρισκαν κανέναν. Ο υπάρχων τότε ιερέας του Δικόρφου, ο Παπασταύρος, μας πληροφορεί με ανακοίνωση που έκαμε στις 26-10-1943 γι' αυτή την υπόθεση και λέει συγκεκριμένα τα εξής, που τα βλέπουμε και τώρα : "Οι Γερμανοί ήρθαν στο Δικόρφο με σκοπό και με πρόγραμμα να το κάψουν", γράφει :

Γρηγορότερα οι Γερμανοί είχαν κάψει τους Φραγκάδες και τη Λεφτοκαριά, όπως βλέπαμε όλοι μας απ' το χωριό, που είναι απέναντί μας. Ύστερα απ' αυτά τα χωριά ... οι Γερμανοί ήρθαν στην Καλωτά κι ένα τμήμα απ' αυτούς ... ήρθε αμέσως και στο Δικόρφο, το Σάββατο στις 23-10-1943.

Όμως το χωριό μας δεν το έκαψαν αμέσως, γιατί, πρώτη φορά, βρήκαν εκεί όλους τους κατοίκους, του τότε Δικόρφου, μέσα στο χωριό μας. Δεν είχε φύγει κανείς έξω απ' το χωριό μας, όπως έκαναν οι άλλοι. Κι αυτό το έκαναν γιατί : έβλεπταν τους Φραγκάδες να καίγονται ... κι έλεγαν μεταξύ τους : οι Γερμανοί είναι ακόμη μακριά μας, γι' αυτό δεν φεύγουμε ακόμη.

Οι Γερμανοί όμως είχαν έρθει στην Καλωτά και στη Μανασή δίπλα μας, χωρίς να κάψουν ακόμη αυτά τα δυο χωριά δίπλα μας, που τα έκαψαν αργότερα. Κι ήρθαν ξαφνικά κι απότομα όλοι οι Γερμανοί στο Δικόρφο. Γι' αυτό και δεν πρόλαβε να φύγει κανείς Δικορφιώτης. Γι' αυτό και μόλις ήρθαν ξαφνικά από τη Μανασή οι Γερ-

μανοί στο χωριό μας ... έπιασαν όλους και συνέβαλαν τους πάντες Δικορφιώτες. Μάζεψαν μάλιστα πρώτα - πρώτα, όλους τους άνδρες του χωριού μας και τους έκλεισαν στην εκκλησία του Αγίου Μηνά, στο κέντρο του χωριού μας. Κι είχαν τα όπλα διαρκώς δίπλα και στα χέρια τους για να τους φοβίζουν τους Δικορφιώτες και να μην φεύγει κανένας απ' αυτούς. Κλάματα όμως και φωνές υπήρχαν, εκείνη τη στιγμή, απ' όλους τους συγχωριανούς μας ... που ήταν μέγιστα προβληματισμένοι και ανήσυχoi όλοι.

Όμως, στον ψύχραιμο αρχηγό των τότε Γερμανών που ήταν στο Δικόρφο, του έκαμε μεγάλη εντύπωση που βρήκε όλο τον κόσμο στο χωριό μας, κάτι που δεν το είχε δει στ' άλλα διπλανά χωριά μας, Ζαγορίου μας. Νόμισε λοιπόν και πίστεψε ότι : Δεν φοβόμασταν και γι' αυτό μείναμε εκεί.

Γι' αυτό αμέσως, με το ασύρματο τηλέφωνο, ειδοποίησε στα Γιάννενα όλους τους αρμόδιους Γερμανούς εκεί ότι : Βρήκε όλους τους Δικορφιώτες στο χωριό τους. Κι αμέσως του ήρθε διαταγή από τους άλλους αρμόδιους Γερμανούς των Ιωαννίνων να μην κάψουν το χωριό μας και να ελευθερωθούν όλοι οι άνδρες που ήταν στα χέρια τους και τους είχαν μέσα στην Εκκλησία του Αγίου Μηνά.

Και πραγματικά άνοιξαν αμέσως την εκκλησία και οι άνδρες Δικορφιώτες που ήταν εκεί ... πήγαν στα σπίτια τους ελεύθεροι. Το βράδυ όμως εκείνο, κάμποσοι νέοι, κυρίως, Δικορφιώτες, το σκόασαν από τα σπίτια τους και κρύφτηκαν έξω από το χωριό μας, φοβούμενοι ακόμη ... απ' τους Γερμανούς. Η βραδιά εκείνη στο χωριό μας ήταν τρομερή και φοβερή ακόμη, κι αυτό το έκαναν αυτό ... οι νέοι κυρίως Δικορφιώτες. Πάντως οι Γερμανοί, όταν ξημέρωσε, έφυγαν το πρωί από το Δικόρφο.

Τρεις σπουδαίοι όμως Δικορφιώτες, τότε, που δεν τους ξεχνούμε και τώρα, βοήθησαν σ' αυτή την περίπτωση όλο το χωριό μας. Συγκεκριμένα : Ο Πρόεδρος τότε του χωριού μας, ο Μιχάλης Καραγιάννης, ο ιερέας τότε του χωριού μας, ο Παπασταύρος και ο Λάζος Κοντογιάννης βοήθησαν πολύ εκείνη τη στιγμή όλους τους Δικορφιώτες. Αυτοί οι τρεις περίμεναν τους Γερμανούς στο καφενείο, στην πλατεία μας, και έπιναν δήθεν καφέ. Ευτυχώς δε τρεις από τους Γερμανούς που ήρθαν στην πλατεία τότε, ήξεραν πολύ καλά και τη ρουμανική γλώσσα. Επειδή δε ήξεραν άριστα αυτή τη ρουμανική γλώσσα και ο Παπασταύρος, ο Μιχάλης Καραγιάννης και ο

Λάζος Κοντογιάννης, που είχαν ταξιδέψει στη Ρουμανία εκεί αρκετά ... μπόρεσαν αμέσως να συνομιλήσουν και να συνηνευθούν άριστα εκείνη τη στιγμή μόλις είδαν τους Γερμανούς στην πλατεία μας.

Γι' αυτό και ένας Γερμανός είπε αμέσως στους συναδέλφους του : "Αυτόν τον παπα ... και όσοι είναι εδώ ... δεν θα τους πειράξετε". Αυτά μας τα' πε ο Παπασταύρος που τα άκουγε και τα καταλάβαινε αμέσως εκεί, από τους Γερμανούς, στη ρουμανική γλώσσα. Κι είπε ο ίδιος ο παπάς στους Γερμανούς, ρουμανικά : Δεν φταίμε σε τίποτα, εμείς εδώ". Έτσι γλίτωσε το χωριό μας, εκείνη την ημέρα του 1943 και όλοι οι παρόντες και μη απουσιάζοντες Δικορφιώτες. Δεν κήκε δε, όπως συνέβη σ' όλα τα διπλανά χωριά μας, κανένα σπίτι ... στο Δικόρφο.

Την άλλη μέρα, το πρωί, έφυγαν οι Γερμανοί από το Δικόρφο και πήγαν με τα πόδια τους προς τον Αγιάνη και το Μπαϊκέλι και από κει στα Γιάννενα, όπως πηγαίναμε κι εμείς τότε μόνο με τα πόδια μας στην πόλη και χωρίς κανένα αυτοκίνητο ... που δεν υπήρχε στο Ζαγόρι μας.

Γι' αυτό, όλοι οι Δικορφιώτες τότε ήταν χαρούμενοι αμέσως, αφού το χωριό μας δεν είχε καεί από τους Γερμανούς και έμεινε χωρίς κανένα πρόβλημα από την έκτακτη επίσκεψη των τότε φασιστών του Χίτλερ της Γερμανίας.

Υ.Γ. : Αυτά είχα να πω λεπτομερώς ... για όσα συνέβησαν στο Δικόρφο στις: 23 Οκτωβρίου 1943, και κυρίως μέσα στο χωριό μας ... από τους τότε Γερμανούς. Όμως, πρέπει να συμπληρώσω, με λίγα λόγια, τη φασίστας και τρομοκράτης ήταν τότε ο Γερμανός Χίτλερ για όλη την Ευρώπη και ειδικά για την Ελλάδα μας. Συγκεκριμένα ο Χίτλερ ήταν Γερμανός πολιτικός που έζησε από το 1889 μέχρι το 1945 στη Γερμανία. Τα εγκλήματά του, οι καταστροφές του και η καταπίεση που γινόταν τότε απ' αυτόν σ' όλη την Ευρώπη, με το Γερμανικό στρατό του, που είχε έρθει και στην Ελλάδα, δεν έχουν κάτι ανάλογο και ίδιο... σ' όλη την ιστορία της Ευρώπης. Δεν παρουσιάστηκε δε ως τότε καμιά τέτοια συστηματική και εγκληματική προετοιμασία απ' όλους τους λαούς της Ευρώπης, σαν αυτή που εφάρμοσε δυστυχώς και συνεχώς ο Χίτλερ τότε και στην Ελλάδα, από το 1940 ως το 1945.

Ματθαίος Λέκκος

Μεγάλα δέντρα... δυσκολεύουν πλέον το δρόμο στον Πέρα Μαχαλά του Δικόρφου μας

Στο Δικόρφο, πήγα ο ίδιος την Τρίτη, 13 Σεπτεμβρίου 2005, και χάρηκα πρώτα, όταν είδα μετά την Ελάτη τρεις ανθρώπους του Δήμου του Κεντρικού Ζαγορίου να κόβουν εκείνα τα δέντρα, που δυσκο-

λεύουν όλους μας στο δρόμο... όταν περνούμε κάθε φορά από εκεί... με το αυτοκίνητό μας για τα Δικόρφο.

Χάρηκα δε και πάλι όταν είδα μέσα στο χωριό μας και κάτω από το σπίτι του Θωμά Λέκκου, προτού φτάσουμε στην πλατεία μας... να δουλεύουν τέσσερις πάλι άνθρωποι του Δήμου μας, που έφτιαχναν το δρόμο από το κάτω μέρος, που είχε ήδη χαλάσει και κινδύνευε να καταστραφεί, έως και δίπλα από το σπίτι της Φίλις και του Κώστα, προ της πλατείας μας. Εκεί παρκάρουμε και το αυτοκίνητό μας αρκετοί Δικορφιώτες.

Γι' αυτό και έμεινα ευχαριστημένος εκείνη τη στιγμή... για τις δύο αυτές σωστές και απαραίτητες ενέργειες του Δήμου μας, μέσα στο Δικόρφο μας.

Όμως, όταν είδα τα μεγάλα και επικινδύνου πλέον δέντρα, που υπάρχουν επάνω - επάνω από το δρόμο του Πέρα Μαχαλά... και συγκεκριμένα πάνω από το σπίτι του Σακελλαρίου και του Στάθη ακριβώς... προβληματίστηκα και ανησυχούσα πολύ. Γιατί οι κακές τους επιπτώσεις θα είναι προσεχώς για τον Πέρα Μαχαλά και για όλο του Δικόρφου μας,

πολύ κακές... όταν θα περνούμε από εκεί με το αυτοκίνητό μας, αλλά ακόμη και με τα πόδια μας. Δεν θα μας αφήνουν να βλέπουμε μπροστά μας... καλά. Μεγάλωσαν τεράστια όλα αυτά τα δέντρα πάνω εκεί... και δημιουργούν καθημερινά πλέον μέγιστα προβλήματα στον κάθε Δικορφιώτη. Γι' αυτό και παρακαλώ πολύ το Δήμο μας και το Δημοτικό μας σύμβουλο κ. Τσίνη να λάβουν αμέσως όλες τις σωστές και αναγκαίες αποφάσεις τους... γι' αυτό το υπάρχον πλέον πρόβλημα στον Πέρα Μαχαλά και στο Δικόρφο μας.

Ελπίζω δε την επόμενη Άνοιξη του 2006 να ολοποιηθούν και να πραγματοποιηθούν όλα τα παραπάνω που κατέγραψα προσωπικά σ' αυτό το άρθρο μου.

Τα κατέγραψα δε από αγάπη και σεβασμό που έχω προς το χωριό μας για την καλή του και, παρόμοια πάντα εμφάνισή του... σ' όλους τους Ζαγορίσιους και τους τουρίστες που περνούν από εκεί, κάθε καλοκαίρι κυρίως.

Ματθαίος Λέκκος

Η τουριστική ανάπτυξη... του Ζαγορίου μας

Για να υπάρχει ανάπτυξη και εδραίωση του τουρισμού, σε κάθε περιοχή της χώρας μας, αλλά και σ' όλο το Ζαγόρι μας, το πρώτο που πρέπει να γίνεται είναι: η ύπαρξη ασφαλτοστρωμένων δρόμων, η οργάνωση όλων των κοινοτήτων της περιοχής του... η ύπαρξη και η λειτουργία καλών ξενοδοχείων... και η διαρκής προστασία του περιβάλλοντός του.

Και αυτά βέβαια πρέπει να ισχύουν για όλο το σημερινό Ζαγόρι μας και για όλα τα χωριά του, όπου το τοπίο τους είναι πανέμορφο... κυρίως το καλοκαίρι, και οι καλοί παραδοσιακοί οικισμοί του είναι ένα αξιόλογο κομμάτι όλου του νομού Ιωαννίνων. Το μεγαλύτερο κεφάλαιο του τουρισμού όλου του Ζαγορίου μας είναι: Τα ιστορικά του μνημεία και οι φυσικές του ομορφιές.

Η μεγαλύτερη τουριστική κίνηση σ' όλο το Ζαγόρι μας γίνεται κυρίως το καλοκαίρι, αλλά και την άνοιξη και το φθινόπωρο έρχονται και τότε κάμποσοι τουρίστες εκεί, για να βλέπουν τις ομορφιές του και τα βουνά του.

Το κύριο έργο, επομένως, όλων των Ζαγορισίων, που μένουν εκεί, είναι: Να προσελκύουν, κάθε χρόνο, περισσότερους επισκέπτες και να τους παρέχουν εκεί κάθε ευ-

κολία και ευχαρίστηση πάντοτε, ώστε να μένουν οι επισκέπτες περισσότερες μέρες στο Ζαγόρι μας. Να υπάρχουν, στο χωριό τους, καθαρά και περιποιημένα ξενοδοχεία, που θα ευχαριστούν τους τουρίστες.

Με την ασφαλτόστρωση των δρόμων κάθε περιοχή του Ζαγορίου μας, μπορεί κανείς άνετα και χωρίς κανένα πρόβλημα και καμιά ταλαιπωρία, να πάει με το αυτοκίνητό του από το Κεντρικό ως το Ανατολικό Ζαγόρι, ακόμα και τον χειμώνα.

Έτσι όλοι οι τουρίστες του 2005 και του 2006, θα πλησιάζουν άνετα και εύκολα, ευχάριστα και συχνά τις ομορφιές αυτές της περιοχής μας... και θα ξανάρχονται οπωσδήποτε και τον επόμενο χρόνο.

Οι Δήμοι ακόμη και το κράτος μας, με τη βοήθειά τους που θα προσφέρουν προσεχώς στη δική μας περιοχή, θα φέρουν αμέσως και άλλη ανάπτυξη του Ζαγορίου μας, που έχει ακόμη υπέροχα παραδοσιακά σπιτία και λαϊκό πολιτισμό ακόμη.

Για μια τέτοια όμορφη περιοχή, που είναι όλο το Ζαγόρι μας και απέχει μόνον απ' τα Γιάννενα 35 - 40 χιλιόμετρα, αξίζει να ασχοληθεί ακόμη και το Περιφερειακό Συμβούλιο

της Ηπείρου... και να ενδιαφερθεί πραγματικά για την τουριστική του ανάπτυξη. Αυτή τους η ενέργεια... θα φέρει θετικά αποτελέσματα για όλο το Ζαγόρι μας.

Και βέβαια πρέπει να προσέχουν, πολύ και σχολαστικά, οι ντόπιοι κάτοικοι: στις τιμές των φαγητών τους, των ποτών, του καφέ και κάθε άλλου... που δημιουργεί σήμερα τεράστια προβλήματα σε κάθε τουριστική περιοχή της Ελλάδας. Γι' αυτό πηγαίνουν εκεί... λιγότεροι επισκέπτες τα τελευταία χρόνια, κυρίως, λόγω του ευρώ.

Κι όλα αυτά τα παραπάνω... μπορεί να επιβιώσει άνετα και σήμερα, όλο το Ζαγόρι μας, που βρισκόμαστε στον 21ον αιώνα. Αλλιώς... κινδυνεύει περισσότερο τουριστικά και το γενικό συμπέρασμά μου είναι: Υπεύθυνοι για τον τουρισμό μας είμαστε όλοι οι σημερινοί Ζαγορίσιοι και οι διοικούντες και διοικούμενοι κάθε χωριού όλου του Ζαγορίου μας, ώστε να βοηθήσουμε με κάθε τρόπο τον κάθε τουρίστα μας και να τον βλέπουμε διαρκώς: με ευγένεια, με καλосύννη, με σεβασμό και με αγάπη πάντοτε, ώστε να ξανάρχονται πάλι όλοι τους... στο Ζαγόρι μας και να μην το ξεχνούν ποτέ...

Ματθαίος Λέκκος

Η σωτηρία των μνημείων... του Ζαγορίου μας

Όλοι στο Ζαγόρι μας είχαμε πληροφορηθεί με χαρά και ευχαρίστηση, από το 1996, τη χρηματοδότηση που είχε γίνει τότε από το ΥΠΕΧΩΔΕ για τους παραδοσιακούς οικισμούς όλου του Ζαγορίου μας, αλλά και την αναπαλαίωση, την επισκευή, την αποκατάσταση και τη σωτηρία όλων των μνημείων που υπάρχουν εκεί και σ' όλα τα χωριά του.

Βέβαια έπρεπε από τότε και ως τώρα, το 2005, η κατανομή των χρημάτων να γίνεται πάντοτε με βάση τις ανάγκες του κάθε χωριού του Ζαγορίου μας και τα υπάρχοντα παραδοσιακά μνημεία του κάθε χωριού του.

Όπως ξέρουμε όμως και σήμερα όλοι οι Ζαγορίσιοι και οι Δικορφιώτες του 2005 και του 2006, το πρώτο που έπρεπε κάθε φορά να γίνεται σ' όλο το Ζαγόρι μας, που είναι γνωστό σ' όλη την Ελλάδα, ήταν και είναι η αξιολόγηση και η δίκαιη εκτίμηση των αναγκών του κάθε χωριού του Ζαγορίου μας από το κράτος, αλλά και απ' τον κάθε Δήμο ως τώρα. Ιδιαίτερα, να εξετάζει ο κάθε αρμόδιος Δήμος της σήμερα:

- α) Ποια πρώην κοινότητα και ποιο χωριό, συγκεκριμένα, έχει σπουδαία και ιστορικά γεφύρια;
- β) Ποιο χωριό έχει παραδοσιακά κτίρια και σημαντικά δημοτικά σχολεία;
- γ) Πού απαιτείται ανάπλαση κεντρικών πλατειών;
- δ) Ποιο σημερινό χωριό του Ζαγορίου μας έχει ανάγκη αναπαλαίωσης ιστορικών και εκκλησιαστικών μνημείων;

Με πολλή χαρά πάντως είχα πληροφορηθεί, από το 1996 και μετά, ότι: Επιτροπή τεχνικών της Νομαρχίας Ιωαννίνων είχε επισκεφθεί, από τότε, όλα τα Ζαγοροχώρια για να δει και να καταγράψει τα επισκευαστέα μνημεία όλων των χωριών του Ζαγορίου μας.

Και βέβαια τώρα που υπάρχουν και λειτουργούν οι τρεις Δήμοι του Ζαγορίου μας... έχουν αυτοί οι ίδιοι πλέον αυτή την ευθύνη... για την προστασία όλων των χωριών μας. Έτσι, η κατά πρόβλημα και περίπτωση, διάθεση χρημάτων από το κράτος κι από τους Δήμους μας... πρέπει να είναι πάντα θετική και αποδοτική για όλη την περιοχή του Ζαγορίου μας, όπου υπάρχει μια ανάγκη. Οι Δήμοι κυρίως πρέπει

τώρα να ενεργοποιούνται πάντοτε για τη σωτηρία όλων των μνημείων του Ζαγορίου μας, αναλαμβάνοντας κάθε φορά, όλες τις ευθύνες, όλες τις πρωτοβουλίες κι όλες τις σωστές αποφάσεις, πάντοτε αμερόληπτα και σωστά για τα έργα της σωτηρίας των μνημείων όλου του Ζαγορίου μας.

Πάντως, όλοι Ζαγορίσιοι σήμερα το 2005 και το 2006, αγωνιούμε πάντα για τη σωτηρία των μνημείων όλων των σημερινών χωριών μας κι όλου του Ζαγορίου μας. Πάντα δε λέμε όλοι καθαρά και με απορία:

- α) Δεν θα γίνεται πάντα καταγραφή των παραδοσιακών μνημείων όλου του Ζαγορίου μας;
- β) Δεν θα τα αξιολογεί πάντα το κράτος και κυρίως οι τρεις Δήμοι μας;
- γ) Δεν θα γίνεται πάντα προγραμματισμένα και μεθοδικά η αναπαλαίωση και η σωτηρία τους, σε κάθε χωριό; Και βέβαια δεν πρέπει μόνον σ' όλο το Ζαγόρι μας να τηρούμε και να συντηρούμε μόνον τα παλαιά κτίρια... αλλά πρέπει να κάνουμε ίδια κι όλα τα καινούρια μας τώρα, εκεί.

Γι' αυτό θα πρέπει πάντοτε όλοι εμείς οι Ζαγορίσιοι και οι τρεις Δήμοι μας, κυρίως, να εφαρμόζουμε σχολαστικά και υπεύθυνα τις αρχαίες Ελληνικές ρήσεις, που έλεγαν: α) "Να εκτελείς καλά το καθήκον... που έχεις μπροστά σου. Το καθήκον είναι υποχρέωση... που κάθε άνθρωπος πρέπει να το εξοφλήσει".

β) "Να 'σαι φιλόπονος στα έργα... κι όχι στα λόγια μόνον".

Υ.Γ.: Και τελειώνω με μια προσωπική μου σκέψη: Όσοι σημερινοί Ζαγορίσιοι και Δικορφιώτες πληροφορούν ότι οι Δήμοι μας τώρα κάνουν κάτι καλό για τη σωτηρία όλων των μνημείων του Ζαγορίου μας... και για τους παραδοσιακούς του οικισμούς, ας χαίρονται κι ας ευχαριστούνται. Κι ας μην ξεχνούμε ακόμη όλοι μας ότι: Οι οικισμοί αυτοί όλου του Ζαγορίου μας είναι φως και καμάρι όλης της Ηπείρου κι όλης της Ελλάδας, αφού είναι παρελθόν, παρόν και ευοίωνο μέλλον όλου του τόπου μας και όλης της χώρας μας... το Ζαγόρι.

Ματθαίος Λέκκος

Ματθαίος... ο Απόστολος του Χριστού μας

Ένας από τους δώδεκα μαθητές του Ιησού Χριστού και απόστολός του... ήταν ο Ματθαίος. Συγχρόνως ήταν και ένας συγγραφέας ενός από τα τέσσερα Ευαγγέλια. Πιστεύουν οι πιο πολλοί ως σήμερα, ότι καταγόταν από τη Γαλιλαία κι ανήκε σε μια εύπορη οικογένεια. Ασκούσε δε το επάγγελμα του τελώνη, ή του εισπράκτορα των φόρων.

Ταξίδεψε δε σε όλον τον γνωστόν τότε κόσμο κι έφτασε και στη δική μας Μακεδονία, όπου εκήρυξε τη θρησκεία του Χριστού μας. Ήταν βέβαια από τους τέσσερις Ευαγγελιστές και κατέγραψε το Ευαγγέλιό του στην Εβραϊκή γλώσσα.

Γι' αυτό και η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη αυτού του σπουδαίου Ευαγγελιστού Ματθαίου, κάθε χρόνο, στις 16 Νοεμβρίου πάντοτε, ως αποστόλου και Ευαγγελιστού, αλλά και ως ενός από τους δώδεκα μαθητές του Χριστού μας.

Ακολούθησε πολύ ευχάριστα, τον Ιησού Χριστό, και ύστερα κήρυξε ο ίδιος παντού, όπου πήγαινε, στον τότε κόσμο. Γι' αυτό και το Ευαγγέλιο που έγραψε ο ίδιος, μας συγκινεί όλους μας και τώρα, αφού είναι το πιο σπουδαίο και σημαντικό. Γι' αυτό και το Ευαγγέλιο όταν κατέχει την πρώτη θέση σ' όλα τα βιβλία της Καινής Διαθήκης.

Όλα αυτά τα κατέγραψε ως απόφοιτος Εκκλησιαστικής σχολής, αλλά και ως απλός άνθρωπος που έχει αυτό το ίδιο όνομα... που τον συγκινεί πάντοτε, κυρίως δε όταν είναι η γιορτή του, όπως τώρα, στις 16 Νοέμβρη... φέτος.

Ματθαίος Λέκκος

Μάλλιου Χριστίνα
ΕΡΓΟΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑ

Α. Γρόμμου 305 (Έναντι Αεροδρομίου)
Ιωάννινα
Τηλ. γραφείου: 26510 63985
Κιν.: 093 7814113

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ «ΠΡΟΟΔΟΣ»

ΛΥΔΙΑΣ ΦΙΛΗ

ΓΥΜΝΑΣΙΟ - ΕΝΙΑΙΟ ΛΥΚΕΙΟ

Βλαχλείδη 9 - Β' όροφος, γραφείο 7
Τηλ.: 26510 26004

Νέλη Αργυρίη
ζωγράφος

κυπρου 22, γλυφάδα, τηλ.: 8946.255
Κιν.: 6972 019391